

9. Face to Face

Liliane Brakema
Marlena Waldthausen

KARIN VERAART

Regisseur Liliane Brakema (29) is een nieuw regietalent. Haar afstudeervoorstelling *De Wilde Eend* werd direct geselecteerd voor het Nederlands Theater Festival en ze mag aan de slag bij het Noord Nederlands Toneel. Op dit moment werkt ze met haar eigen club Firma Ducks aan *Face to Face*, naar het scenario van Ingmar Bergman.

Hoe ben je begonnen?

'Ik maakte altijd al toneelstukjes met de kinderen uit mijn straat. Maar toen ik na school moest kiezen, had ik thuis toch wat uit te leggen: waarom geen 'gewone' studie? Ik ben voor een tussenjaar naar een toneelschool in Sydney vertrokken en heb daarna een studie economie en bedrijfskunde gedaan. Maar al snel kwam er een Joods-Palestijnse productie op mijn pad, en ter plekke, in die conflictgebieden, merkte ik de kracht van theater. Hoezeer een stuk de kijker kan 'opschudden', hoe het kan morrelen aan vastgeroeste patronen en je

denkbeelden echt kan beïnvloeden. Dat vind ik belangrijk.'

Theater werd het dus. Wat voor theater?

'Eerst wilde ik alleen maar voorstellingen over buitenlandse politiek maken, maar dat heb ik losgelaten. Ik heb ook geen repertoirelijstje met werken of schrijvers die ik per se wil opvoeren. Bij mij begint het vaak met een beeld, iets dat ik zie en koste wat het kost wil overbrengen. Bij *De Wilde Eend* bijvoorbeeld waren dat twee met elkaar verstrengelde mummies die ik zag op een reis door Chili. Ik dacht: 5.000 jaar verder zijn we inmiddels en nog steeds willen we contact. Elkaar raken, omhelzen. Het lukt niet, we bewandelen omwegen, maken er een zootje van, maar ten diepste willen we met elkaar leven. Met *De Wilde Eend* kon ik dat voelbaar maken: de personages willen het beste, maar werken zichzelf en elkaar in de nesten. Ik wil in mijn werk laten zien hoe mooi het is mens te zijn, om samen iets te doorleven, tot stand te brengen, te proberen, misschien te falen en opnieuw te proberen.'

Heb je grote voorbeelden?

'Johan Simons heeft me laten zien dat je grandioos mag mislukken. Dat falen niet erg is, zolang je uitgangspunt maar goed was. Risico nemen mag. Hij is een rustige regisseur, hij kijkt en hij laat begaan. Ik heb een aantal keer met hem meegekeken en veel van hem geleerd. Ik ben nu voor mijn volgende voorstelling ook niet erg zenuwachtig, al lag dat na dat plotselinge succes van *De Wilde Eend* best voor de hand.'

Waarom *Face to Face*?

'Ik vond de kleur van het boekje mooi, dieporanje. Het stond in de

bibliotheek en ik dacht: ik neem het mee. En toen bleek het script te raken aan een vraag die me al een tijdje bezighoudt: durven wij mensen nog afhankelijk te zijn van elkaar? Durven we ons aan elkaar te verbinden zonder maskers, zonder ons mooier voor te doen dan we zijn? Veel mensen van mijn generatie vinden dat moeilijk - denk aan de glanzende Facebooklevens - maar willen volgens mij wel. Ik wil het accent leggen op die zoektocht. En net als in mijn eerdere voorstellingen voert de tekst niet de boventoon: *Face to Face* is fysiek, dansant theater.'

Toneel om een boodschap over te brengen, dat is wat de jonge regisseur Liliane Brakema beoogt. Ook met het stuk *Face to Face*, naar Bergman.

Face to Face is vanaf 9/5 te zien in Nederlandse theaters.

9 Toneel